

РЕШЕНИЕ

№ 701

гр. Варна, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Николова
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело №
20233110108360 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба от У. М. Ш. против Н.Ч. П.Р.С.1932 ***, за заплащане на ищцата на сумата от 293,64лв., представляваща брутно трудово възнаграждение за 08.2021г., ведно със законната лихва от 25.09.2021г. до окончателното изплащане на главницата, както и сумата от 108,18лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода от 01.09.2020г. до 27.08.2021г. на основание чл.224, ал.1 КТ. и законна лихва от 30.09.2021г. до изплащане на главницата. Излага, че ищецът и ответникът са били в трудови правоотношения до сключване на трудов договор на 01.09.2020г. на основание чл.111 КТ за допълнителен труд с място на работа Н.Ч. П.Р.С. 1932, на длъжност работник библиотека с НКПД 44113003, с начало в едноседмичен срок от връчване на екземпляра от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението заверено от териториалната дирекция на НАП, времетраене безсрочен със срок на изпитване от 6 месеца в полза на работодателя и размер на основния платен годишен отпуск 20 дни, срок на предизвестие за прекратяване на трудовия договор 15 дни, основното възнаграждение 380 лв. и 0.6% за трудов стаж платими авансово или окончателно всеки месец на два пъти по чл.270. ал.2 КТ с продължителност на работния ден 4 часа по график. След прекратяване на основното трудово правоотношение на работника същият е уведомил работодателя по договора за допълнителен труд и с оглед преминаването от договор за допълнителна работа, към такъв за основно трудово

правоотношение в съответствие с §1, т.12 от ДР на КТ с цел промяна основанието и осигуряването на работника за трудов стаж. На 25.01.2021г. е сключено споразумение с което работодателя да заяви пред НАП вида осигуряване, по основно трудово правоотношение, и са договорили 340лв. трудовото възнаграждение платимо до 25 число на следващия месец и срок от 30 дни за предизвестие за прекратяване на договора. На 26.08.2021г. работодателят е решил да прекрати допълнителното трудово споразумение за което на 26.08.2021г. на ищцата е връчена заповед в която е изразена волята на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие. След справка в НАП се установило, че работодателят е декларирал прекратяване на трудовото правоотношение на 25.01.2021г. възникнало на 01.09.2020г. и веднага е декларирал възникване на трудово правоотношение от 25.01.2021г. със същото място на работа и обем дейност, което явно сочи за наличие на воля страните да продължават възникналото на 01.09.2021г. трудовото правоотношение при същите основни елементи на договора и изменение на някой от задължителните за неговата действителност. Работодаателят не е заплатил дължимото трудово възнаграждение за 08.2021г. за отработени 19 до 27.08.2021г. от 22 работни дни за месеца. Сочи, че ищецът, като незаконно уволнен работник или служител, има изискуемо вземане за неизползван платен годишен отпуск на основание чл.224, ал.1 КТ, за времето от възникване на трудовото правоотношение до неговото незаконно прекратяване. Твърди, че с Решение №1724/03.06.2022г. на Районен съд - Варна, 50 състав, по гр.д. №20213110114658 че уволнението на У. М. Ш., извършено със Заповед от 26.08.2021г. за прекратяване на трудов договор №002/25.01.2021г. по взаимно съгласие на Председателя на Н.Ч. П.Р.С. 1932 *** е признато за незаконно и отменено, на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ и е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „работник библиотека" в Н.Ч. П.Р.С. 1932 ***, на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ. С Решение №1103/25.08.2022г. на Окръжен съд - Варна, I състав, в.гр.д.№20223100501601 се отменя Решение №1724/03.06.2022г., постановено по гр.д. №14658/2021г. по описа на Районен съд - Варна, I състав по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ, вр. с чл.225, ал.1 КТ само в частта за началната дата, от която се дължи обезщетение по чл.225, ал.1 КТ, а именно от 26.08.2021г., като вместо него постановява: отхвърля иска на У. М. Ш. против Н.Ч. П.Р.С. 1932 *** с право основание чл.344, ал.1, т.3 КТ, вр. с чл.225, ал.1 КТ за заплащане на обезщетение за оставане без работа за датата 26.08.2021г., като неоснователен. Потвърждава Решение №1724/03.06.2022г., постановено по гр.д.№14658/2021г. по описа на РС - Варна, в останалата му част, с която е признато за незаконно и отменено уволнението на У. М. Ш., извършено със Заповед от 26.08.2021г. за прекратяване на трудов договор №002/25.01.2021г. по взаимно съгласие на Председателя на Н.Ч. П.Р.С. 1932 ***, на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ; възстановява се У. М. Ш. на заеманата преди уволнението длъжност „работник библиотека" в Н.Ч. П.Р.С. 1932 ***, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ и се осъжда Н.Ч. П.Р.С. 1932 *** да заплати

на У. М. Ш. сумата от 386,36лв., представляваща обезщетение за оставане без работа, поради незаконното уволнение за периода от 27.08.2021г. до 01.10.2021г., на основание чл.344, ал.1, т.3 КТ, вр. с чл.225, ал.1 КТ.

Моли, съда да осъди ответника да заплати на ищцата сумите от 293.64лв. останало незаплатено трудово възнаграждение за м.август 2021г., заедно със законната лихва и 108.18лв. за неползван платен годишен отпуск да времето от 20 работни дни считано от 1.09.2020г. до 27.08.2021г. и да заплати на адвоката адв. П. Т., адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.2 ЗА за оказана безплатно адвокатска помощ и съдействие, съразмерно на уважената част от двата иска.

Ответникът е подал отговор по реда на чл.131 от ГПК, признава така предявените искове, като счита за неоснователни исканията за начисляване на законна лихва, върху претендираните вземания и че задължението е станало изискуемо от датата на предявяване на исковата претенция и моли, съда да постанови решение. Излага следната фактическа обстановка:

Счита, искането за заплащане на адвокатско възнаграждение, поискано отделно и по двата предявени иска за неоснователно и неприложимо, с оглед изявлението на ответника за признаване на иска, и с оглед на обстоятелството, че читалището има нови членове на настоятелството и нов представляващ читалището, които по никакъв начин не са дали повод за завеждане на иска, и не следва да плащат възнаграждение за адвокат на ищеца, още повече без да бъдат провеждани съдебни заседания. Твърди, че предвид промяната в управлението и представителството на читалището, новия председател на настоятелството не е бил длъжен да знае всички обстоятелства около ищеца. Като е следвало У. Ш. да депозира писмено искане за изплащане на претендираните суми първо пред работодателя, и евентуално след неуважение на молбата да сезира с искова компетентния съд. Излага, че в исковата молба е посочена банкова сметка, на името на адв. П. Т., по която да бъдат преведени претендираните суми. Счита, че доколкото те представляват обезщетение за конкретно лице, то следва да бъдат внесени по личната сметка на това лице, в конкретния случай на ищеца У. Ш.. Моли съда, да приемете, че ответника признава иска за изплащане в полза на ищеца У. М. Ш. на сумата от 293,64лв., представляваща брутно трудово възнаграждение за м. 08.2021г., когато е била назначена в НЧ „П.Р.С. 1932“, *** на длъжност работник библиотека и за сумата от 108,18лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода 01.09.2020г. до 27.08.2021г.

Моли, съда да остави без уважение искането за начисляване на законна лихва върху двете претендирани суми, тъй като ответник по настоящият иск е лице, което е избрано и представлява читалището от 04.07.2023г., и веднага след предявяване на претенцията, което следва да се приеме за начален момент за изискуемо вземане, приема иска по отношение на така определените суми, които ще изплати при влизане в сила на съдебното

решение.

Моли, на основание чл.78, ал.2 ГПК да не се присъжда адвокатско възнаграждение, и всички сторени разноски да останат, за сметка на ищеца. Моля, да укажете на ищеца да посочи своя лична банкова сметка по която да бъдат преведени дължимите суми.

Съдът приема, че предявените искове намират правното си основание в чл.128, т.2 КТ и чл. 224, ал.1 от КТ.

Съдът, след като се запозна с предявените искове, становището на ответната страна и събраните по делото доказателства, ценейки ги при условията на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ответната страна изрично е заявила признание на исковите още с отговора по реда на чл.131 от ГПК, а после и чрез процесуалният си представител в открито съдебно заседание.

Предвид изричното неколккратно заявление на ответната страна, че признава претенциите съставът намира, че следва да постанови решение при условията на признание от страна на ответника без да се преминава към обсъждане на представените доказателства. Съдът намира исковите за основателни при условията на признаване по реда на чл.237 от ГПК.

Предвид извода за основателност на претенциите ответната страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на РС Варна сумата от 100лв. сбор от дължими се държавни такси.

Ответника следва да заплати и разноски за процесуална защита на ищцата предоставена от адв.П.Т. по реда на чл.38, ал.1, т.2 от ЗАДв, като дължимата сума възлиза на 400лв. които следва да се заплатят в полза на процесуалния представител.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н.Ч. П.Р.С. 1932 ЕИК*** със седалище *** да заплати на У. М. Ш. ЕГН***** от *** сумите от 293,64лв., представляваща останало незаплатено брутно трудово възнаграждение за м.08.2021г. и 108,18лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода 01.09.2020г. до 27.08.2021г., заедно със законната лихва върху тях от датата на сезиране на съда-29.06.2023г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.128, т.2 от КТ и чл.224, ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА Н.Ч. П.Р.С. 1932 ЕИК*** със седалище *** да заплати по бюджета на съдебната власт, по сметка на РС варна сумата от 100лв. държавна такса по уважените искове.

ОСЪЖДА Н.Ч. П.Р.С. 1932 ЕИК*** със седалище *** да заплати на

адв.П. Т. л.н.** от АК Варна сумата от 400лв. адвокатско възнаграждение за предоставената на ищцата безплатна правна помощ на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от датата на уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____